

קריאת קרב

הגיונות מטפיזיים, השגות ותשובות, ספרו של רנה דקארט

●● שמירות, טחינות, חוסר שעות שינה, כל אלה אמורים לעייף את החייל הממוצע עד כדי מה שמכונה "התעצות".

עבור רבים עייפות זו משחררת את הפילוסוף הפנימי שמוחבא בתוך כל אחד מאיתנו.

שאלות קיומיות של החייל הממוצע יכולות לנוע בין קושיות קלות בלבד למחשבות עמוקות יותר על מקומו של האדם ביקום.

רנה דקארט (1596-1650) נחשב למייסדה העיקרי של הפילוסופיה החדשה.

חיבורו "הגיונות על הפילוסופיה הראשונה" (לפי הכותרת הלטינית) או "הגיונות מטפיזיים"

(כפי שקרוי הספר בתרגומו הצרפתי) מציין יותר מכול חיבור אחר את המעבר

מן הפילוסופיה הקדם-מודרנית אל הפילוסופיה המודרנית, וניתן אפילו לומר שהוא מהווה מעין סדר יום ראשוני שלה. מופיעים בו באופן מובהק כמה מאפיינים מרכזיים של המחשבה המודרנית, כמו ראשוניותה של שאלת הידיעה והצדקתה, טיבו של הסובייקט ומקומו בעולם, הכרה בתוקפו העצמאי של המדע החדש (כפי שהוא מופיע אצל גלילאו, אך גם אצל דקארט עצמו) ועוד. אלא שה"הגיונות" אינם חיבור

עצמאי, והם הופיעו לראשונה ב־1647 ועמם שבע קבוצות של "השגות", כלומר שאלות, בידורים, תמיהות והסתייגויות, שנכתבו על ידי שודה של אנשי מדע, פילוסופים ובעיקר תיאולוגים ידועים בזמנם, שקראו את חיבורו של דקארט לפני שיצא לאור. אל ה"השגות" צירף דקארט "תשובות", לעתים מפורטות יותר לעתים פחות, והחיבור המקורי כולל אפוא גם את ה"הגיונות" וגם את ה"השגות והתשובות".

חיבור זה מופיע עתה לראשונה בשלמותו בתרגום עברי.

